

també s'amalgama amb el sodi (sosa); i el carbonat de sosa, si ho entenc bé, té encara paper primordial en la fabricació del vidre. Que ja en temps dels moros alacantins, es fessin proves allí per usar-hi l'argent, el mercuri, la sosa i el sofre locals, encara que algunes no fossin tècnicament reeixides, em sembla ben probable. I ja sabem que Al-Andalus fou una de les terres islàmiques on la manufactura de ceràmica i objectes vitris i cristallins tingué més desenrotllament. Deixem per als historiadors de l'economia i indústria alacantins la recerca de tot això.

Però ja veiem que als ulls del lingüista resta com una tesi fundada en bons arguments, ben probable i fins convincent, que *Busot* ve de la convergència dels dos epítets àrabs *bu s-sayd* 'el de la barrella' i *bu z-zayq* 'el del mineral (de plata, ferro etc.)'.²

¹ *AlcM* en la ed. 1934 duia només *Busot* com a cognom situat a Alacant, i *Bussot* amb *ss*, no com a nom de poble sinó d'un puig, a Rellu (lloc que afronta amb el te. de Busot). En el de 1954 ho rectificava posant-ho amb *-s-* simple com a nom del poble. — ² A l'article *Bòt* (Terra Alta) hem demostrat que aquest nom fou antigament *Boot* (no *Bosot* grafia errònia) i ve de *Bu-Húd*, sense res a veure amb *Busot*. Probablement tampoc hi ha res en comú amb un cognom *Bussot*, propi del Baix Empordà (Palamós, St. Feliu de Guíxols, Palafrugell, *AlcM*; *Can Bussot* te. Castell d'Aro, ja en el Cpbr. de 1809, XLIV, 170.8, 173.3).

BUSTAL

Nom de lloc molt freqüent en el Nord valencià per a partides no conreades, sens dubte una varietat de *devesa*, veg *DECH* s. v.

Assagador del *Bustal* te. Castellfort a. 1547 (*BABL* XII, 176) *Bustal*, pda. erma en muntanya seca te. Coves de Vinr. (XXVII, 145). Tossal del *Bustal* te. Vistabella (XXIX, 82.8). Sengles *El Bustal* a Costur (XXIX, 10), Traiguera, Torre d'En Besora, Pobla Tornesa. Un *Bustal* i un *Bustalet* mallades d'herbatge a. 1597, a Atzaneta Mae. Sengles *Bustalet* a Traiguera, Vall d'Alba, Torreblanca i Vilafamés. En plural, *Los Bustals* a St. Mateu, Serra d'en Galceran, los *Bustalets* a Be-⁴⁵ nafigos. El *Bustal Blanc* un a la Vall d'Alba i un altre, aquest pron. vulgarment *bustablán* (XXIX, 12). L'àrea del mot ja no arriba gaire fins als Ports de Morella, gens a la Tinença ni a les terres de l'Ebre; i, cap al Sud, s'interromp des d'Alcalatén: només veig un cas espars de *El Bustal* a la Font de la Figuera (XXXII, 92.18).

BUSTINS, St. Miquel de ~

Capella agr. a la parr. de St. Aniol de Finestres (*GGC*, 788). Anoto *bustins*, ermita te. St. Aniol (XLIV, 95, 103). Ja consta en l'Acte de Consagració de l'esgl. de Finestres de a. 947: «sortes de vinea --- in *Bosti-*

no in villa Fulgosa [**Falgons*'] --- q. d. villare *Bostino*» (*MarcaH.*, colle. 861.50 = *Esp. Sagr.* XLIII, 403, 26,33).¹ Si només coneguéssim la forma *Bu-* estariem temptats de veure-hi el bc. *buztin* «arcilla», i *busti* «mojado, húmedo» productiu en cognoms (*Mitx.*, *Apell.*, §§ 177, 178), però fóra ben extraordinari un basquisme en el Gironès. Recordo que en un doc. posterior al S. x relatiu també a Falgons surt *Agustins* en context semblant al del *Bostino* de 947. Un altre inf. de Finestres pronuncià *alz abustins* (XLIV, 100). A desgrat de la data arcaica del *Bostino* de 947; seria més natural que vingui d'*Agustins*, tant fonèticament com per l'aplicació a una capella. En terra ben allunyada, val. *Els Agostins* te. Sella (XXXV, 102.12).

¹ No és el mateix que un *Monte Agustino* que figura com afrontació O. junt amb el riu *Llierca*, de St. Vicenç a Besalú en la concòrdia amb el comte bisbe Miró a. 977 (Monsalv. XI, 226). Sembla ser la serra de St. Julià del Mont (diu l'arxiver amic Narcís Puigdevall), que és uns 10 k. més al Nord; i Monsalv. XVII, 240 (sense documentació) situa St. Miquel de *Bustins* com a sufragània de St. Aniol de Finestres, en un veïnat de 10 o 12 cases a 4 k. de la parroquial.

El BUTINYA

Partida te. de Pals a. 1812 (*BABL* VI, 498). No ho recordo viu, però és molt més conegut com a cognom El *D'Ag* troba *Botinya* cognom a Bna. S. XVII, i *AlcM* a Llagostera, Girona, Celrà i Banyoles, vila d'on crec era fill el predicador i escriptor catequista *Butinya* de principis S. XIX. Encara que Pals sigui un terme tan pantanós, no crec que pugui venir del pre-romà *balta* 'pantà' (*REW* etc.), sinó d'un postantroponímic en *-IANUM*, com els del grup celtoide *BUTTI-* *BOUTI-* que aplega Skok (§ 486 i § 422, tercer paràgraf) cf. *La Boutignane* en el Gard; com que també fóra possible que s'hi hagi perdut una *L*, cf. *Voltinius* i *Voltius* en Schulze, i *Bultius* en el *TbLL*, del qual mitjançant **Bultinius*, vindria el friülà *Bottenico* (Prati, *RLiR* XII, 58).

BUTSENIT

1) Poble d'Urgell, agr. de Montgai, entre Balaguer i Agramunt *GGC*, 409; altres ho han escrit amb *-tz-* i amb *-ic*.

PRON. MOD.: *budźeník* 1920 (a Montgai); «generalment *puč'sénik* però és millor *butsénit*», 1931 (a Cabanabona); *budźénit* 1956 (al Talladell xv, 13); *butsénit* 1956 (a Preixens); i en tinc altres pron. amb *dz* i amb *ts*, recollides el 1956, en els pobles circumdants.

DOC. ANT. 1131: «castrum de *Ventoses* --- quadra de *Artesa* --- in te. de *Boccenic*, 3.ª parte te. de *Pradel*, 4.^a parte serra de *Imenara* (MiretS, *TempH* 40-41); 1147: «urbem *Balaguer* --- Gerb --- *Almudaffer* --- S.M.R. de *Boccenic* --- (Albon, *Temple* 297);